

CRINAGORAS

XLVII

5 βρέγμα πάλαι λαχναῖον ἔρημαῖόν τε κέλυφος
 ὄμματος ἀγλώσσου θ' ἄρμονίη στόματος,
 ψυχῆς ἀσθενὲς ἔρκος, ἀτυμβεύτου θανάτιο
 λείψανον, εἰνόδιον δάκρυ παρερχομένων,
 κείσο κατὰ πρέμνοιο παρ' ἀτραπόν, ὄφρα <μάθη τις>
 ἀθρήσας τί πλέον φειδομένω βιότου.

XLVIII

5 ἄχρι τεῦ, ἂ δαίλαιε, κεναῖς ἐπὶ ἐλπίσι, θυμέ,
 πωτηθεῖς ψυχρῶν ἀσσοτάτω νεφέων
 ἄλλοις ἄλλ' ἐπ' ὄνειρα διαγράψεις ἀφένιοι;
 κτητὸν γὰρ θνητοῖς οὐδὲ ἐν αὐτόματον.
 Μουσέων ἄλλ' ἐπὶ δῶρα μετέρχεο, ταῦτα δ' ἀμυδρά
 εἶδωλα ψυχῆς ἠλεμάτοισι μέθες.

XLIX

δράμασιν ἐν πολλοῖσι διέπρεπες ὅσσα Μένανδρος
 ἔγραφεν ἢ Μουσέων σὺν μιῇ ἢ Χαρίτων.

L

5 καὶ κλαῖε καὶ στέναζε †συσφίγγων† χεροῖν
 τένοντας, ὦ 'πίβουλε· τοῖά τοι πρέπει.
 οὐκ ἔσθ' ὁ λύσων· μὴ 'λεεῖν' ὑπόβλεπε·
 αὐτὸς γὰρ ἄλλων ἐκ μὲν ὀμμάτων δάκρυ
 ἔθλιψας, ἐν δὲ πικρὰ καρδίᾳ βέλη
 πήξας ἀφύκτων ἰὸν ἔσταξας πόθων,